

CZUHA (6) *sb f*

sg N czuha (3). \diamond *A* czuhę (1). \diamond *pl N* czuhy (1). \diamond *A* czuhy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

Długie wierzchnie odzienie z rękawami, podbite futrem, rodzaj płaszcza; mastruca, supparus Calep (z tureckiego) (6) : Abowiem pátrż gdy łobie wśpomniśz ony dziwne czuhy/ ony fáłfáruchy/ ony ítrádiotki/ ony z dziwnemi kolnierzami delie/ ony żupany/ ony rozliczne Włóskie Íśzpáńfkie wymyły/ ony dziwne płáfcze RejZwierc 57v; WAdzać náłzé kołniérze/ wádząc obercuchy: Wádząc czuhy Tureckié/ y wilczé kozuchy PudłFr 53; Mastrucatus – w czuhę vbrani. Calep 642a, 642a, 1034a.

Przysłowie: Ale tám rzadko bywa pan Gdzie rządzi/ czuha dołoman RejRozpr Iv.

KN